

78/26. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2026. június 4.

A Bíróság C-722/23. és C-91/24. sz. egyesített ügyekben hozott ítélete | [Rugu] és [Aucroix]¹

Az a tagállam, amely a kibocsátó tagállamban fennálló fogvatartási körülmények miatt megtagadja valamely európai elfogatóparancs végrehajtását, köteles minden tőle telhetőt megtenni annak érdekében, hogy a szabadságvesztés-büntetést a saját területén végrehajtsa

Ezáltal elkerülhető a keresett személy büntetlensége

A belga hatóságok megtagadták két európai elfogatóparancs végrehajtását azzal az indokkal, hogy a kibocsátó tagállamokban fennálló fogvatartási körülmények folytán fennáll annak kockázata, hogy a keresett személyek embertelen vagy megalázó bánásmódnak legyenek kitéve. A Bíróság, miután a belga semmitőszék kérdést intézett hozzá arra vonatkozóan, hogy e kontextusban Belgium köteles-e a szabadságvesztés-büntetéseket a saját területén végrehajtani, azt a választ adta, hogy a végrehajtó államnak mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy e végrehajtásra sor kerüljön. A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló, belső határok nélküli térségben ugyanis el kell kerülni, hogy az érintett személyek büntetlenül maradjanak.

Egy román és egy belga állampolgárral szemben, akik mindketten Belgiumban rendelkeznek lakóhellyel, az előbbi esetben a román, az utóbbi esetben pedig a görög igazságügyi hatóságok európai elfogatóparancsot (EEP) bocsátottak ki szabadságvesztés-büntetések végrehajtása céljából.

A belga fellebbviteli bíróságok megtagadták ezen európai elfogatóparancsok végrehajtását, mivel úgy ítélték meg, hogy a romániai és görög fogvatartási körülmények folytán fennáll annak kockázata, hogy a keresett személyek embertelen vagy megalázó bánásmódnak legyenek kitéve.

A belga semmitőszék a Bírósághoz fordult azzal a kérdéssel, hogy a belga igazságügyi hatóság maga is megteheti-e, illetve köteles-e megtenni, hogy e büntetéseket Belgiumban végrehajtsa annak elkerülése érdekében, hogy az elítélt személyek büntetlenül maradjanak.²

A Bíróság úgy ítéli meg, hogy e kontextusban a tagállam azon igazságügyi hatósága, amely az EEP végrehajtását megtagadta, köteles a szabadságvesztés-büntetéseket vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket kiszabó büntetőítéletek elismerése és végrehajtása terén az uniós jog által biztosított valamely egyéb büntetőjogi együttműködési eszközt³ igénybe venni annak biztosítása érdekében, hogy a büntetéseket a saját területén végrehajtsa.

E hatóság köteles tevékenyen törekedni arra, hogy a keresett személy e megtagadás folytán ne maradjon büntetlenül. Az e cél elérése érdekében megteendő intézkedésekkel kapcsolatban a Bíróság emlékeztet arra, hogy a végrehajtó és a kibocsátó igazságügyi hatóságok közötti párbeszédet a lojális együttműködési kötelezettségnek kell vezérelnie annak biztosítása érdekében, hogy az EEP működése ne bénuljon meg.

Ebből a szempontból e hatóságnak a büntetőügyekben történő hatékony együttműködés biztosítása érdekében tiszteletben kell tartania a kölcsönös bizalom és a kölcsönös elismerés elveit. Így a végrehajtó tagállamnak saját kezdeményezésére kérnie kell a kibocsátó tagállamot, hogy továbbítsa neki azt az ítéletet, amely az EEP kibocsátását

igazolóló büntetés kiszabásáról rendelkezik, és gondoskodnia kell e büntetésnek a saját területén történő végrehajtásáról. A Bíróság pontosítja: közérdeknek minősül, hogy a büntetés a végrehajtó tagállamban végrehajtásra kerüljön annak érdekében, hogy a keresett személy ne maradjon büntetlenül.

Végül, jóllehet valamely szabadságvesztés-büntetésnek a büntetést kiszabó tagállamtól eltérő tagállamban történő végrehajtása főszabály szerint az érintett személy hozzájárulását igényli, a Bíróság emlékeztet arra, hogy ez nem minden esetben van így. Hangsúlyozza különösen, hogy ilyen hozzájárulásra nincs szükség, ha lényegében bebizonyosodik, hogy a keresett személy azért hagyta el annak a tagállamnak a területét, amelyben elítélték, hogy megkísérelje kivonni magát a büntetés végrehajtása alól.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

¹ A jelen ügyek neve fiktív. E nevek nem egyeznek az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

² A Bíróságot az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i [2002/584/IB tanácsi kerethatározat](#) bizonyos rendelkezéseinek értelmezéséről kérdezik.

³ A kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i [2008/909/IB tanácsi kerethatározat](#).